

Ochrona zwierząt hodowlanych przed wilkami

2014-04-09

Poradniki o zasadach ochrony zwierząt gospodarskich przed atakami wilków otrzymały wszystkie gminy i powiatowi lekarze weterynarii z województwa warmińsko-mazurskiego. Informacje, przekazane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, mają zostać rozpowszechnione wśród właścicieli gospodarstw rolnych.

Wilk jest w Polsce gatunkiem rzadkim, dlatego umieszczono go w obu dotychczasowych wydaniach Polskiej czerwonej księgi zwierząt oraz na Czerwonej liście gatunków zagrożonych i ginących w Polsce (IUCN). Według wyników ogólnopolskiej inwentaryzacji wilka i rysia, koordynowanej przez Instytut Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk w Białowieży i Stowarzyszenie dla Natury „Wilk”, w Polsce żyje obecnie około 700 wilków. Na terenie województwa warmińsko-mazurskiego populacja wilka szacowana jest na około 120 - 130 osobników. Występują one na terenie Puszczy Rominckiej, Puszczy Boreckiej, Lasów Skaliskich, Puszczy Piskiej, Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej i na Wysoczyźnie Elbląskiej.

W województwie warmińsko-mazurskim każdego roku notowanych jest do 50 ataków wilków na zwierzęta gospodarskie. Występują one w rejonie największych kompleksów leśnych, gdzie prowadzony jest wypas, a inwentarz pozbawiony jest odpowiedniego dozoru. W związku z tym, bardzo ważna jest rola człowieka w zabezpieczeniu zwierząt gospodarskich przed atakami wilków. W miejscach występowania wilków bezwzględnie nie należy pozostawiać bydła, owiec czy kóz bez bezpośredniej opieki w okresie od zachodu do wschodu słońca. Najskuteczniejszą metodą zapobiegania szkodom powodowanym przez wilki w pogłowie zwierząt gospodarskich jest zganianie zwierząt na noc do zagród, obór, stajni, budynków inwentarskich.

Szkody mogą występować przez cały okres wypasów, jednak ich największe natężenie notuje się od sierpnia do października. Wynika to z kilku przyczyn. Na przełomie lata i jesieni wzrasta znacząco zapotrzebowanie pokarmowe wilczych szczeniąt. Młode ssaki kopytne są już podrośnięte i sprawniej uciekają przed drapieżnikami. Ich zagęszczenie wskutek drapieżnictwa oraz innych czynników śmiertelności jest niższe niż wiosną i latem, a to powoduje większe zainteresowanie wilków innymi źródłami pokarmu. Ponadto dni są coraz krótsze, pogarsza się pogoda i obniża temperatura, co nie sprzyja dobremu nadzorowi właścicieli nad inwentarzem i ułatwia skuteczne ataki.

W przypadku przetrzymywania zwierząt na pastwiskach w ciągu dnia czy też w okresie po zachodzie słońca, wskazane jest zabezpieczanie miejsca przebywania inwentarza, np. pastuchem elektrycznym wielopasmowym, drutem kolczastym wielopasmowym, siatką. Należy zapobiec przechodzeniu drapieżnika pod najniżej zawieszonym przewodem oraz przeszkakiwaniu nad ogrodzeniem. W celu zapobiegania szkodom powodowanym przez wilki można także zastosować tzw. fladry. Fladry to cienki sznur z naszytymi wąskimi kawałkami materiału, najczęściej w kolorze czerwonym. Zwisające i poruszające się na wietrze fladry będą tworzyły barierę, którą wilk boi się przekroczyć. Innym sposobem zabezpieczania zwierząt, zwłaszcza stada owiec, jest zakup wyszkolonego psa stróżującego.

Prawidłowe prowadzenie wypasu oraz stosowanie odpowiednich zabezpieczeń, umożliwią ograniczenie strat w pogłowie zwierząt gospodarskich. Jeśli jednak do takiej szkody dojdzie, właściciel gospodarstwa rolnego może ubiegać się o odszkodowanie. W imieniu Skarbu Państwa, odszkodowanie za straty spowodowane przez wilki, wypłaca regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Materiały do pobrania:

[Zabezpieczanie zwierząt gospodarskich przed atakami wilków przy użyciu ogrodzeń elektrycznych \(Wojciech Śmietana, 2010 r.\)](#)

[Wilk - kampania na rzecz ograniczania szkód \(Fundacja Zielone Płuca Polski\)](#)

Źródło: RDOŚ w Olsztynie

Autor zdjęcia: Tomasz Bałdyga